

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. °159/18
Luxemburg, 19 octombrie 2018

Ordonanța vice-președintei Curții în cauza C-619/18 R
Comisia/Polonia

Polonia trebuie să suspende imediat aplicarea dispozițiilor naționale referitoare la reducerea vârstei de pensionare a judecătorilor Curții supreme

Ordonanța vicepreședintei Curții se aplică, cu efect retroactiv, judecătorilor Curții supreme vizați de aceste dispoziții

La 3 aprilie 2018, a intrat în vigoare noua lege poloneză privind Curtea supremă (denumită în continuare „Legea privind Curtea supremă”). În virtutea acestei legi, vârsta de pensionare a judecătorilor Curții supreme a fost coborâtă la 65 de ani. Noua limită de vârstă se aplică la data de intrare în vigoare a legii. Prelungirea funcției judiciare active a judecătorilor Curții supreme dincolo de vârsta de 65 de ani este posibilă, însă este supusă prezentării unei declarații care să indice dorința judecătorilor de a continua să-și exercite funcția și a unui certificat care să ateste că starea lor de sănătate le permite să desfășoare activitatea de judecată precum și autorizării președintelui Republicii Polone.

Astfel, potrivit legii, judecătorii în exercițiu ai Curții supreme care au împlinit vârsta de 65 de ani anterior datei de intrare în vigoare a acestei legi sau, cel târziu, la 3 iulie 2018 ar trebui să se pensioneze la data de 4 iulie 2018, în afară de cazul în care au prezentat, până la 3 mai 2018 inclusiv, o asemenea declarație și un asemenea certificat, și dacă președintele Republicii Polone le acordă autorizația de prelungire a funcției lor la Curtea supremă¹. La luarea deciziei sale, președintele Republicii Polone nu este ținut de niciun criteriu, iar această decizie nu face obiectul niciunui control jurisdicțional. De altfel, Legea privind Curtea supremă abilitează președintele Republicii Polone să decidă în mod liber, până la 3 aprilie 2019, sporirea numărului de judecători la Curtea supremă.

Comisia a introdus, la 2 octombrie 2018, o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții de Justiție². Comisia apreciază că, pe de o parte, coborând vârsta de pensionare și aplicând-o judecătorilor numiți la Curtea supremă până la 3 aprilie 2018 și, pe de altă parte, acordând președintelui Republicii Polone puterea discreționară de a prelungi funcția judiciară activă a judecătorilor Curții supreme, Polonia a încălcat dreptul Uniunii³.

În așteptarea hotărârii Curții, Comisia a solicitat Curții, în cadrul unei proceduri de măsuri provizorii, să dispună ca Polonia să adopte următoarele măsuri provizorii: 1) suspendarea aplicării dispozițiilor naționale referitoare la scăderea vârstei de pensionare a judecătorilor Curții supreme ; 2) luarea oricărei măsuri necesare pentru a se asigura că judecătorii Curții supreme vizați de dispozițiile în litigiu își pot exercita funcțiile în același post, bucurându-se de același statut și de aceleași drepturi și condiții de lucru ca și înainte de intrarea în vigoare a Legii privind Curtea supremă ; 3) abținerea de la adoptarea oricărei măsuri vizând numirea de judecători ai Curții

¹ În ceea ce privește judecătorii Curții supreme care vor împlini vârsta de 65 de ani între 4 iulie 2018 și 3 aprilie 2019, ei se pensionează la 3 aprilie 2019, în afară de cazul în care depun, înainte de 3 aprilie 2019, declarația și certificatul necesare și dacă președintele Republicii Polone le acordă autorizația de prelungire a funcției lor la Curtea supremă. În ceea ce privește judecătorii Curții supreme numiți la Curtea supremă înainte de 3 aprilie 2018 care vor împlini vârsta de 65 de ani după 3 aprilie 2019, prelungirea funcției judiciare active a acestor judecători dincolo de vârsta de 65 de ani este supusă regimului general, respectiv prezentării unei declarații și a unui certificat și autorizării președintelui Republicii Polone.

² Cauza [C-619/18](#).

³ Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

supreme în locul judecătorilor Curții supreme vizați de aceste dispoziții, precum și a oricărei măsuri vizând numirea noului prim președinte al Curții supreme sau indicarea persoanei însărcinate să conducă Curtea supremă în locul primului său președinte până la numirea noului său prim președinte ; 4) comunicarea către Comisie, cel târziu la o lună după notificarea ordonanței (vicepreședinte) Curții, apoi în fiecare lună, a tuturor măsurilor pe care le va fi adoptat pentru a se conforma pe deplin acestei ordonanțe.

Potrivit jurisprudenței Curții, asemenea măsuri provizorii nu pot fi acordate de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii decât 1) dacă se demonstrează că o astfel de decizie este justificată, la prima vedere, în fapt și în drept (*fumus boni juris*) și 2) dacă aceste măsuri sunt urgente, în sensul că pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor Uniunii, acestea trebuie adoptate și trebuie să își producă efectele anterior pronunțării unei hotărâri în acțiunea pe fond. Dacă este cazul, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii trebuie să evalueze de asemenea interesele prezente în cauză.

Prin ordonanța sa de astăzi, **vicepreședinta Curții, doamna Rosario Silva de Lapuerta, la cererea Comisiei și înainte ca Polonia să-și fi prezentat observațiile în cadrul procedurii de măsuri provizorii⁴, admite în mod provizoriu toate cererile Comisiei până la adoptarea ordonanței prin care se finalizează procedura de măsuri provizorii.**

În primul rând, în ceea ce privește condiția referitoare la existența unui *fumus boni juris*, vicepreședinta, fără să trebuiască să se pronunțe asupra existenței menționate, subliniază că argumentele prezentate de Comisie nu par, la prima vedere, vădit inadmisibile și nici lipsite de orice temei. Prin urmare, nu se poate exclude ca condiția referitoare la *fumus boni juris* să fie îndeplinită.

În al doilea rând, în ceea ce privește condiția referitoare la urgență, vicepreședinta observă că dispozițiile naționale în litigiu au început deja să se aplice antrenând pensionarea unui număr important de judecători ai Curții supreme printre care președinta și doi președinți de cameră. Această circumstanță, la care se adaugă sporirea paralelă a numărului de judecători ai Curții supreme de la 93 la 120, acordată de președintele Republicii Polone, publicarea a peste 44 de posturi vacante la Curtea supremă, printre care cel care era ocupat de Prima sa președintă, precum și numirea de către președintele Republicii Polone a cel puțin 27 de noi judecători, antrenează o recompunere profundă și imediată a Curții supreme, recompunere, de altfel, susceptibilă să fie extinsă prin noi numiri. Dacă acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor introdusă de Comisie împotriva Poloniei ar fi în final admisă, ar rezulta că toate deciziile pronunțate de Curtea supremă până la decizia Curții cu privire la această acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor vor fi fost pronunțate fără garanțiile legate de dreptul fundamental al tuturor justițiabililor de acces la o instanță judecătorească independentă. În această privință, vicepreședinta amintește că cerința de independență a judecătorilor ține de conținutul esențial al dreptului fundamental la un proces echitabil, care prezintă o importanță cardinală în calitate de garant al protecției ansamblului drepturilor pe care le conferă justițiabililor dreptul Uniunii și al prezervării valorilor comune statelor membre enunțate la articolul 2 TUE, în special, a valorii statului de drept. Încălcarea unui drept fundamental precum dreptul la o instanță judecătorească independentă, este, astfel, susceptibilă, în considerarea naturii înseși a dreptului încălcat, să dea naștere prin ea însăși unui prejudiciu grav și ireparabil. În speță, natura de instanță de ultim grad de jurisdicție a Curții supreme și autoritatea de lucru judecat pe care o vor deține, prin urmare, deciziile pe care această instanță le va pronunța până la hotărârea Curții prin care se va soluționa acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor permit stabilirea existenței unui risc real de prejudiciu grav și ireparabil în privința justițiabililor, dacă măsurile provizorii nu ar fi adoptate iar acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor ar fi admisă de Curte. În aceste condiții, vicepreședinta constată, în acest stadiu al procedurii, că condiția referitoare la urgență apare îndeplinită.

---

⁴ Din cauza riscului imediat de prejudiciu grav și ireparabil din perspectiva principiului protecției jurisdicționale efective în cadrul aplicării dreptului Uniunii, Comisia solicită, în virtutea articolului 160 alineatul (7) din Regulamentul de procedură al Curții, dispunerea acestor măsuri provizorii înainte chiar ca Polonia să-și fi prezentat observațiile.

În al treilea rând, vicepreședinta examinează dacă examinarea comparativă a intereselor pledează în favoarea dispunerii măsurilor provizorii. Ea arată că, dacă acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor nu ar fi admisă, dispunerea măsurilor provizorii solicitate nu ar avea ca efect decât amânarea aplicării dispozițiilor naționale în litigiu. Ea consideră în această privință că dispunerea unor asemenea măsuri nu este de natură să compromită grav obiectivul dispozițiilor naționale în cauză. În schimb, dacă acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor ar fi admisă, aplicarea imediată a unor asemenea dispoziții ar fi susceptibilă să prejudicieze într-o manieră iremediabilă dreptul fundamental de acces la o instanță judecătorească independentă.

MENTIUNE: Curtea va pronunța o hotărâre definitivă asupra fondului cauzei la o dată ulterioară. O ordonanță privind măsuri provizorii nu prejudecă fondul acțiunii principale.

MENTIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, îndreptată împotriva unui stat membru care nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. Dacă neîndeplinirea obligațiilor este constatată de Curtea de Justiție, statul membru în cauză trebuie să se conformeze hotărârii în cel mai scurt termen.

Atunci când Comisia apreciază că statul membru nu s-a conformat hotărârii, ea poate introduce o nouă acțiune solicitând sancțiuni pecuniare. Totuși, în caz de necomunicare a măsurilor de transpunere a unei directive către Comisie, la propunerea sa, pot fi aplicate sancțiuni de Curtea de Justiție, în stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al ordonanței se publică pe site-ul CURIA.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293